

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 20.09.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в закрито заседание на 20.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

като разгледа дело номер **4880** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от АПК.

Образувано е по искова молба с правно основание чл. 82, § 1 вр. § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО, подадена от В. Н. М., чрез пълномощник адв. Ю., срещу Националната агенция за приходите за присъждане на обезщетение в размер на 1000 лева за неимуществени вреди, настъпили от неправомерното бездействие на НАП да изпълни задължението си да защити по сигурен начин данните на ищцата като гражданин, станало причина да бъде допуснат пробив в информационната система на НАП, довело до публичното разкриване на личните данни на ищцата. Претендира се и законната лихва върху сумата на обезщетението, считано от 15.07.2019г. /алтернативно от датата на завеждане на исковата молба/ до окончателното ѝ изплащане.

В съдебно заседание на 29.06.2021г. ответникът е направил искане за спиране на настоящото производство на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК, за което е изложил следните аргументи:

С определение от 14.05.2021г. по адм. дело № 1037/2021г. на ВАС е отправено преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз (СЕС), на основание чл. 267, § 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), за тълкуване на чл. 5, § 2, чл. 24, чл. 32, чл. 82, § 1 и § 3 във връзка със Съображения 74, 85 и 146 от Регламент (ЕС) 2016/679, със следните въпроси: 1. Разпоредбите на чл. 24 и чл. 32 от Регламент (ЕС) 2016/679 могат ли да се тълкуват в смисъл, че е достатъчно да е осъществено неразрешено разкриване или достъп до лични данни по смисъла на чл. 4, т. 12 от Регламент (ЕС) 2016/679 от лица, които не са служители в администрацията на администратора на лични данни и не са под негов контрол, за да се приеме, че приложените технически и организационни мерки не са подходящи? 2. Ако отговорът

на първия въпрос е отрицателен, какъв следва да е предметът и обхватът на съдебния контрол за законосъобразност при проверка дали приложените от администратора на лични данни технически и организационни мерки по чл. 32 от Регламент (ЕС) 2016/679 са подходящи? 3. Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен, принципът на отчетност в чл. 5, § 2 и чл. 24 във връзка със Съображение 74 от Регламент (ЕС) 2016/679 могат ли да се тълкуват в смисъл, че в исковото производство по чл. 82, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 администраторът на лични данни носи доказателствената тежест относно обстоятелството, че приложените по чл. 32 от Регламента технически и организационни мерки са подходящи? Назначаването на съдебна експертиза може ли да се приеме като необходимо и достатъчно доказателствено средство, с което да се установи дали приложените от администратора на лични данни технически и организационни мерки са подходящи в хипотеза като настоящата, в която неразрешеният достъп и разкриване на лични данни е резултат от „хакерска атака“? 4. Нормата на чл. 82, § 3 от Регламент (ЕС) 2016/679 може ли да се тълкува в смисъл, че неразрешено разкриване или достъп до лични данни по смисъла на чл. 4, т. 12 от Регламент (ЕС) 2016/679, в случая чрез „хакерска атака“, от лица, които не са служители в администрацията на администратора на лични данни и не са под негов контрол, е събитие, за което администраторът на лични данни по никакъв начин не е отговорен и е основание за освобождаване от отговорност? 5. Нормите на чл. 82, § 1 и § 2 във връзка със Съображения 85 и 146 от преамбюла на Регламент (ЕС) 2016/679 могат ли да се тълкуват в смисъл, че в хипотеза като настоящата на нарушение на сигурността на личните данни, изразяващо се в неразрешен достъп и разпространение на лични данни, осъществено чрез „хакерска атака“, само преживените от субекта на лични данни опасения, притеснения и страх от евентуална, бъдеща злоупотреба с лични данни, без да е установена такава злоупотреба и/или да е настъпила друга вреда за субекта на данните, попадат в широкия смисъл на понятието нематериални вреди и е основание за обезщетение?

По отправеното преюдициално запитване пред Съда на Европейския съюз е образувано дело № С-340/2021.

Според ответника въпросите, поставени в преюдициалното запитване, касаещи тълкуването и прилагането на Общия регламент относно защитата на личните данни, имат преюдициално значение за решаване на настоящото дело. Отправеното преюдициално запитване изцяло обхваща предмета на търсената в настоящото производство защита, тъй като се претендира обезщетение за вреди, претърпени в резултат на неизпълнение в достатъчна степен от страна на ответника на задължението по чл. 24 и чл. 32 от Общия регламент относно защитата на личните данни.

Ищецът е депозирал становище, че не се налице законови основания за спиране на настоящото производство.

Съдът, за да се произнесе, взе предвид следното:

Настоящото производство е образувано по реда на чл. 226 от АПК във връзка с решение № 5927 от 18.05.2021г., постановено по адм. дело № 10293/2020г. по описа на ВАС, с което е отменено решение № 4045 от 21.07.2020г., постановено по адм. дело № 11218/2019г. по описа на АССГ, и делото е върнато за ново разглеждане от друг на състав на АССГ съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона. Съгласно чл. 224 АПК указанията на Върховния административен съд по тълкуването и прилагането на закона са задължителни при по-нататъшното

разглеждане на делото. С отменителното решение на ВАС не са дадени указания за спиране на настоящото производство с оглед на отправеното преюдициално запитване с определението от 14.05.2021г. по адм. дело № 1037/2021г. на ВАС, а са дадени указания по отношение на разпределението на доказателствената тежест между страните и събирането на относими доказателства. По тези съображения и като съобрази, че произнасянето по настоящото дело не се явява окончателен съдебен акт, съдът намира, че няма основания за спиране на производството до произнасяне на Съда на Европейския съюз по дело № С-340/2021, образувано по отправено преюдициално запитване от Върховния административен съд по адм. дело № 1037/2021г.

Воден от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за спиране на настоящото производство до произнасяне на Съда на Европейския съюз по дело № С-340/2021, образувано по отправено преюдициално запитване от Върховния административен съд по адм. дело № 1037/2021г.

Определението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: